

14/7/04

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN AMBTENARENZAKEN,**

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 2003 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 29 augustus 2003, 24 oktober 2003 en 18 februari 2004;

Gelet op het ministerieel besluit van 28 mei 2003 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 06 mei 2004,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003:

Wegens de artistieke en historische waarde:

- als monument:

"Hof van Robijns", gelegen te

Lede (Oordegem), Oordegemkouter 46;

bekend ten kadaster:

Lede, 5de afdeling, sectie B, perceelnummer 151A, zoals aangeduid op plan.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- als monument:

"Schaliënhof", gelegen te

Maarkedal (Maarke-Kerkem), Hasselstraat 18-20;

bekend ten kadaster:

Maarkedal, 3de afdeling, sectie B, perceelnummers 303B/deel, 304A/deel, zoals aangeduid op plan.

Wegens de artistieke, historische en industrieelarcheologische waarde:

- als monument:

Hof "Ten Broecke", gelegen te

Kluisbergen (Zulzeke), Kapoenstraat 18;

bekend ten kadaster:

Kluisbergen, 4de afdeling, sectie A, perceelnummers 1002B, 1003B, 1103/deel, 989C, 989D, 990A, 990B/deel, 992A/deel, 997/deel, 998, zoals aangeduid op plan.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- als monument:

Hoeve, gelegen te

Sint-Niklaas (Belsele), Hoge Bokstraat 55-57;

bekend ten kadaster:

Sint-Niklaas, 9de afdeling, sectie B, perceelnummers 1150G, 1150H, zoals aangeduid op plan.

Artikel 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

De artistieke en historische waarde van het "Hof van Robijns", gelegen Oordegemstraat 46 te Lede:

Authentieke semi-gesloten hoeve minstens teruggaand tot 1762 maar vermoedelijk ouder, met traditioneel woonhuis, schuren, bediendewoning en bakhuis gelegen rond een erf. Het goed is in perfecte staat en representatief voor semi-gesloten hoeven uit Oost-Vlaanderen. Alle delen behielden hun vormgeving zowel naar interieur (plattegrond, vloeren, schouwen, balkconstructies, sloten, hang en sluitwerk, binnenschrijnwerk, mozaïek,..) als exterieur (Traditionele bak- en zandsteenstijl, afwerking met kalk, pannen, kruiskozijnen, buitenschrijnwerk,..). Het interieur werd beperkt gemoderniseerd in de 19de eeuw waardoor het pand een representatief voorbeeld is van de evoluerende interieursmaak op het platteland.

De artistieke en historische waarde van het "Schaliënhof" gelegen Hasselstraat 18-20 te Maarkedal (Maarke-Kerkem):

De hoeve werd gebouwd in 1840 op een site die merkkelijk ouder is. Het is een representatief voorbeeld van een typisch rijke vierkantshoeve met herenhuis, bediendewoning, nutsruimten, schuur en stallen uit het midden van de 19de eeuw. Het erf werd gekasseid. De volledige hoeve bleef bijna intact bewaard zowel naar exterieur (neoclassicistisch) als naar interieur en is daarom representatief voor de landelijke architectuur in de eerste helft van de 19de eeuw en voor het zuiden van de provincie.

De artistieke, historische en industrieelarcheologische waarde van de hoeve genaamd "Ten Broecke" met inbegrip van het erf met toegangspoortje, de oude molenvijver, het aanpalend deel van de Molenbeek met oevers en flankerende bomenrij, de aangrenzende gekasseide toegangsweg met twee bruggen, het watermolenhuis met strekdam, woelkom, drie bijhorende linden en het sluiswerk (met uitsluiting van de recente bedrijfsgebouwen) gelegen Kapoenstraat 18 te Kluisbergen (Zulzeke):

De grote hoeve "Ten Broecke" is als site met walgrachten en voormalig foncier van de gelijknamige heerlijkheid, die minstens opklimt tot het derde kwart van de 16de eeuw, cultuurhistorisch een belangwekkende getuige voor de landelijke bewoningsgeschiedenis in de regio. Expliciete materiële resten van deze historische oorsprong zijn onder meer de terp en oude overwelfde kelders waarop in 1729 de kern van de huidige woning werd opgericht, het toegangspoortje ter hoogte van oude toegang, de omgrachting gevormd door het deel van de Molenbeek met zijn twee gemetste bruggen en de aanpalende oude spaarvijver.

Architectuurhistorisch is het 1844 gedateerd boerenhuis typologisch en stilistisch representatief voor de midden 19de-eeuwse grote hoevebouw in de Vlaamse Ardennen: de accentuerende neoclassicistische deuromlijstingen en de rij halfronde kleine bovenvensters zijn bijzonder karakteristiek. Naast de overwelfde kelderverdieping en het indrukwekkend gave dakgebinte verlenen andere authentieke interieurelementen de woning een zeldzaam karakter. De imposante 19de-eeuwse bakstenen bedrijfsgebouwen met hun constructief merkwaardige aspecten zoals de kelders, vormen ook historisch en functioneel een eenheid met het boeren erf binnen een waardevol cultuurlandschappelijk kader.

De hoeve "Ten Broecke" is een exemplarisch materiële getuige van een pre-industriële watermolensite in de Vlaamse Ardennen waarvan reeds melding in 1574. Het 1870 gedateerde bakstenen watermolenhuis, op de plaats van en wellicht met constructieve elementen van het oudere watermolenhuis, is typologisch waardevol als voorbeeld van een alleenstaand watermolenhuis vergezeld van een strekdam, woelkom, oude spaarvijver en sluizenstelsel aan de Molenbeek. Zowel historisch, landschappelijk als visueel vormt het watermolenhuis een onderdeel van het vroeger foncier van de heerlijkheid Ten Broecke, geëvolueerd tot de bijhorende deels door de Molenbeek begrensde historische hoeve. De watermolensite als geheel is een zeldzame, goed bewaarde en representatieve illustratie van de feodale structuur en context waarbinnen watermolens werden opgericht en functioneerden.

De artistieke en historische waarde van de hoeve gelegen Hoge Bokstraat 55-57 te Sint-Niklaas (Belsele):

Het bak- en zandstenen woonhuis van deze hoeve dateert uit 1777 en is een representatief voorbeeld van een hoeve met losse bestanddelen. De woning behield zijn oorspronkelijk exterieur en interieur. In het interieur bleven de meeste elementen bewaard, waaronder het oorspronkelijke schrijnwerk, hang- en sluitwerk, stucwerk op schouwen en plafonds, rode tegelvloeren, twee grote gotische schouwen, moer- en kinderbalken. Het erf voor het huis en de boomgaard vervolledigen het beeld van de 18de-eeuwse hoevebouw in het Waasland. De tot woonhuis omgevormde schuur is van groot belang omwille van de nog herkenbare configuratie van het erf, afgesloten door het huis, de schuur, haag en toegangshek.

Artikel 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 14-07-2004

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken,

Paul VAN GREMBERGEN